

REDACȚIA
strada Aulich Nr. 1
ABONAMENTUL
într-o Austro-Ungaria: un an 20 cor. pe $\frac{1}{2}$ s.; 10 cor.; pe $\frac{1}{4}$ de an cor.; pe 1 lună 2 cor. și de Dumineca pe an - 4 corone. — Pentru România și înalțătate pe an: 40 franci.
Inscriptie nu se napolază

TRIBUNA POPORULUI

OSTUL INTRIGILOR.

III.

(v.) Poporul român este bland bun dela fire, iubitor de ordine, nu se mai află un al doilea popor marginile orientale ale Europei. Mai virtos este însă conservativ, tine cu tările de fier la ale sale. Cât este însă de bland în imprejurările normale, pe atât este de nevoie, dacă sufletul său a ajuns panit de durerile inimii.

Aceste insușiri cardinale ale caracterului românesc determină în chip sărit, și felul cum trebuie purtată politica a Romanilor. „Nu voi urca să asupresc pe nimenea, dar nu voi suferi să ne asupreasă nenea.”

Politica noastră nu poate fi agresivă, pentru că firea poporului nostru este agresivă. Ne apărăm săracia devoile și neamul. Dar suntem elung-răbdători și nimic pe lumea asta nu ne poate face să ne lăsăm la legea și limba. În ofensivă suntem, la defensivă suntem tari, suntem oase fără păreche între popoare. Suntem nu ni-l perdem. Dar dacă-i suntem atunci și rău, e foarte rău. Aceea adevărată politicienă nu vor inceta niciodată a-i suntem pe Români: fiți chibzuiți, nu vă lăsați cumpărat. Pentru că dușmanii săi atată așteaptă, să ne perdem spălătorul, să ne lăsăm stăpăniți de durerile lor, ca să sevină actele noastre. Lasă apoi pe dinși, sunt ei în ponegire.

Dar Români nu și pierd cunoscute. Că au deplină nădejde în viitor. Suntem atunci și dreptă, e imposibil să învingă.

Nu vom suferi să ne asupreasă nenea. Dacă ne impedează lupta pe națională, noi vom afila că noue pentru națională. Dacă ne disolvă partidul de ordinații ministeriale, noi vom rezista. Afirmarea noastră prin mijloace, pe cărui ministrul nu le poate să le dea. Ne-am dus poporul în luptă morală, dacă aşa vom afila că e. Vom candida în toate cercurile, să se afila alegătorii români și cantri nostri vor spune lumii și teritoriile noastre. Apărarea noastră nu să fie bărbatească.

Prin nefericirile de tot soiul Monarhiei noastră în anul 1867 a fost să cedeze pretensiunilor maghiare. Ales că Maghiarii îl asiguraseră intenționile lor de a mulțumi popoarele din regatul ungar. Căpșul acesta li-să dat Croaților „arta bianca”, eără pentru naționalitate Ungariei proprii s-a facut să despre „egala îndreptățire” a naționalităților, îndeosebi Românilor itali, Monarchul a îngrijit să li-se autonomie bisericească și sco-

Dar legea de naționalitatea Unghierii au facut-o cu gândul să nu o țină. De tot, legea aceasta era o clasică care pe sfârșit arăta că Monarchul, și naționalităților. Cu atât mai naționalitatea Ungariei prin luptă trebuie să arate dinastiei

și acelora, cărui au interes ca monarhia austro-ungară să se întărească împlinindu-și rolul de scut al tuturor popoarelor dintr-oasă, că Unguri, prin sovinismul lor, primejdusec această întărire a monarhiei. În fruntea naționalităților trebuie să fie România. Aceasta o preținează numărul lor și deosebita însemnatate, ce o au dinși prin impregiurarea, că nemulțumirea lor poate să conturbe bunele dispoziții ale Regatului-Roman față de monarhia noastră, ceea-ce ar fi o nefericire atât pentru România, cât și pentru monarhia austro-ungară.

Drept aceea, în vederea marilor interese, cărui cer aplanarea perfectă a nenințelegerilor naționale din monarhie, lupta celor asupriți trebuie să fie căt se poate mai hotărâtoare și mai energetică, pentru că atenția celor chemați să se întoarcă mai curând asupra stărilor de nesuportat din Ungaria. Ar fi o grozavă nefericire, dacă atacul de la nord ne-ar afila în situația invrajbită, în care suntem. Pentru aceea avem datoria patriotică și națională, ca prin o luptă serioasă să-l trezim la cap pe căi amețite de grandomania privilegiilor de rassă.

Dar este lucru firesc, că lupta între Români și Maghiari nu este o luptă pe viață și pe moarte. Interesele noastre sunt de atât de omogene, încât recunoașterea acestei omogenități dintr-o parte și din alta nu poate să fie, de căt o cestiu de timp. Pentru aceea noi purtăm lupta cu gândul împăcarit și o spunem astă pe față. Scopul nostru nu este răsboiul, ci mai virtos pacea. Pentru aceea bucurios intindem mâna acelora, cărui prin concesiuni de valoare ar putea cel puțin pentru un timp oare-care să producă liniste între popoarele teritoriale. Intransigenții cu capul a mâna, precum și datoromani iredentisti, de-ori și între noi iredentisti, ne sunt tot așa de mari dușmani, ca și Unguri, cărui nisuiesc spre unificarea națională a statului ungar. Politica este exigențelor, cum se zice, eară viață omenească întreagă și un lant de compromise. E lucru firesc, că nu vom putea ajunge la rezultatul nostru final deodata. Pas de pas trebuie să înaintăm și după vremuri va trebui să ajungem la oare-care întelegerere cu guvernările noastre. Bine înțeles numai atunci, dacă prin bărbăția luptei noastre am putut stoarce de la dinși concesiuni de valoare pentru întărirea noastră națională.

Aceasta este politica românească. Așa nu-o impune jurământul dela Blaj. Aceasta este politica tradițională a poporului românesc din monarchia Habsburgilor.

Din timpuri străvechi poporul românesc a stat neclintit pe temeiul acestei politici tradiționale. Au fost însă totdeauna oameni în sinul acestui popor, cărui fie din neprincipere, fie din interese străine de binele obștesc, la diferite ocazii au cercat să abată politica românească din ogășele ei istorice.

Inainte de toate loialitatea noastră necondiționată față de Habsburg, unitățile naționalităților prin luptă trebuie să arate dinastiei

„Ești o direcție politică — așa voiește Dr. dr. Alexandru Mocsnyi — re zice, să și ia Români spre rană Coroana pentru totdeauna, pe ușă deacolo n'au ce să aștepte nici și să și întoarcă față altundeva. Unde? Nu știu nici eu. Noi vom gravita spre Viena, dacă vedem, că punctul de gravitație este acolo; noi vomgravita spre Budapesta, dacă vedem că evenimentele se desvoală într-o loc; dar vom gravita și spre un a treilea loc, nu la Viena, nici la Budapesta, dacă va fi trebună. Cărește fie însă acest al treilea loc, d. dr. Alexandru Mocsnyi nu o spune. Rămasă așadară constatață, că d. dr. Mocsnyi a voit să abată politica românească din alvia ei tradițională și să ne duce pe căi necunoscute. Ce cai? Nu știu nici eu” — răspunde d. Mocsnyi.

Iar secretarul politic al d-lui dr. Alexandru Mocsnyi, venerabilul domn Vicentie Babeș „iisdem temporibus” pe deosebit propaga ideea dualisului româno-maghiar, pe de altă parte sfatuia pe politicianii nostri să spară dinastia și împărăția cu o dosă de „rusofilism.” Se pare deci, că bătrânuții cam mirovia locul al treilea: Petersburgul. Numai că poporul românesc nu intrat pe căile necunoscute pe lângă politica sa tradițională. Alți bărbați esită din sinul poporului român sunt de parere, că Români nu sunt în drept a cere dela monarhia austro-ungară egală îndrepărtire națională, ci că cei din Ungaria și Ardeal trebuie să recunoască eghemonia naționalității maghiare și scopul suprem al politicii românești să fie executarea legit de naționalitate.

In același timp, când Români credincioșii politice noastre tradiționale îsbutiseră să întărească binisori partidul național român, aderenții legii de naționalitate înființată „Viitorul” la Budapesta și și dădeau toate silințele să zădărnică acțiunea naționaliștilor. Fie-iertatul metropolit Miron și d. Iosif Gall erau stilpiii acestor întreprinderi, eară cel mai puternic sprinținitor al încercării era episcopul de atunci al Aradului, părintele Ioan Mețianu. Si în același timp cel cu „locul al treilea”, reprezentanții de astădată prin d. Partenie Cosma, pusaseră mâna pe „Telegraful Român”. Astfel lucrarea celor cu „locul al treilea” și „legea de naționalitate” mergea paralel și sprințindu-se reciproc. Căci între aceste două direcții era și ceva absolut comun, nisunța de a face imposibilă politica tradițională românească.

Dar toate opiniile acestor două curente au rămas zadarnice. Politica tradițională a Românilor și-a urmat calea și a sosit la procesul Memorandumului. Aci era ocazia binevenită de a face popaz și a primi rodul osteneștilor de până acum, întărind astfel poporul românesc pentru luptele viitoare. Era evident, că o continuare a luptei în chipul de până aci nu mai corespunde cu forțele reale ale poporului nostru și avea să producă inevitabil desiluzionarea pădurilor largi ale poporului. Politicienii consumați

fără indoială ar fi făcut aci compromisul potrivit situației politice, în care ne aflam. Luptele noastre de până aci ar fi dat rodul, pe care-l așteptăm și întărîți în puterile morale și materiale peste câțiva ani am fi putut începe nouă atac pentru mergerea cu un pas înainte. Nefericirea noastră însă a voit, că tocmai atunci frânele conducerii să ajungă în mâinile lui Iuliu Coroianu. Astfel s'a facut, — ce s'a facut.

Urmările au fost triste de tot.

Conunia prințului moștenitor. Ziarele din Budapesta aduc știrea, că archiducele Francisc Ferdinand va face Joul declarație solemnă, înaintea M. Sale, a ministrilor și a consilierilor intimi, în ceea-ce privește căsătoria sa cu contesa Chotek. Afacerea va veni apoi și în discuția Dietei.

Din amânumile ce sosesc dela Viena cu privire la acestă afacere, rezultă că în surâtoarea archiducelui moștenitor va fi considerată ca morganatică. Archiducele primește toate consecințele căsătoriei morganatici: abice anume de dreptul — copiilor, dacă va avea; soția sa nu va purta titlul de împărăteasă și regină, ci soția M. Sale imperială și regale.

Contesa Chotek se află acum la rudele sale din Priesen. Conunia se va face în cadrul locului în castelul Belvedere (Viena), care a și fost restaurat deja pentru acest scop.

M. Sale a convocat eri pe toți archiducii și archiducesele și li-a comunicat că și dă înviața ca archiducele moștenitor să ia în căsătorie morganatică pe contesa Chotek.

CEII ÎMPOTRIVA LEGII PENTRU LIMBI.

Se anunță, că Dumineca trecută s'a ținut un mare meeting ceh pe muntele Mujchit.

A luat parte o lume imensă: vrăjitorii de 50.000 de oameni! Au vorbit oratori de-al Cehilor bătrâni și tineri, dintre agrarii radicali și din partidul socialist-național ceh.

Ca rezultat al adunării monstruoase a fost: un proiect de rezoluție, primul de toți, în contra proiectelor de lege ale guvernului privitoare la folosirea limbilor în Boemia și Moravia.

S'a accentuat, că dacă aceste proiecte vor fi octroiate ca lege din partea stăpânirii, poporul ceh se va opune împotriva lor cu cea mai mare energie.

Altfel meetingul a decurs în liniste și s'a terminat fără incidente neplăcute.

CAVALERI ORI BANDIȚI?

Bătăie crâncenă între Români și Unguri. — Focuri de revolver.

In sala de vară a marelui otel și restaurant „Crucea Albă”, locul de întâlnire a elitei societății arădane, s'au întâmplat Dumineca seara următoare: Pe când petrecneau mai senin la o masă d-na și d. Ioan Moldovan, având în societatea lor pe

d-nii Arjoca și Pavlovici, se pomenește de-o dată că dela masa vecină se aseră într-un pahar (din care se beuse șumpanie). Foarte contrariat de această neașteptată și nemotivată agresiune, dl Moldovan se duce și întrebă: cine și cu ce scop comite astfel de lucru? Se secolă atunci tinerul Magyari, fiul fabricantului de mașine și cu un ton ce nu lăsa nici o indoaie asupra caracterului agresiunii, răspunde, că el. Familia Magyari avea o mare societate la masă.

„Ne vom răfui“, observă dl Moldovan și cu aceasta s-a întors spre masa sa. Abia se întoarce însă, dl Moldovan se pomenește lovit pe la spate. Se întoarce atunci repede și în prima mânie rade agresorul două palme, înaintă il culcă la pămînt. Cel dela masa familiei Magyari, cățăva tineri, intervin, dar intervin și d-nii Arjoca și Pavlovici să-și apere amicul. Destul că se incinge o bătăie foare cumplită... Mese și scaune sunt resturnate în luptă, piept la piept. Pașările și farfurile fac un sgomot infernal, întrucăt numai de tipetele combatanților; tinerul Magyari învîine să poată scoate din buzunar revolverul și trage un foc; glonțul a trecut aproape de capul d-lui Arjoca și Moldovan.

Dintre cei ce erau în restaurant, parte fugiseră de groază, parte privia înmormurîți la cele ce se petrec. Numai puțini au îndrăsnit să se apropie de cel încăerați și să incerce a-l despărți.

Acestea sunt faptele. Rezultă din ele:

1. O pacnică societate românească se pomenește atacată, numai pentru că vorbește românește;
2. Atentatorul, pretins cavaler, aruncă cu păharul asupra unei mese, în fruntea căreia sta o damă;
3. Când agresorul e somat, atacă pe la spate, iar când adversarul îl striveste cu mâna goală, cavalerul scoate revolverul.

Eată roadele școalăi șovinismului!

În zilele trecute fusese, la un alt restaurant, atacată o față bisericăescă din societatea românească. Agresorul a împlerit însă și două și iertare.

Nu vrem să aruncăm aceste ticăloșii în socoteala întregelui societății maghiare din loc. Constatăm însă, că fapte de acestea numai necinste aduc asupra societății, și oră ce om cult se întrebă: dacă cel din elita maghiară sunt capabili de asemenei vitejii, cum ce sunt capabili să facă cel din societatea mai inferioară? Si unde pot să ne ducă asemenei sentimente? Să umblăm înarmati și să tragem cu revolverele prin

localurile de distragere? Să repetăm scenele dela 1892 și 1898?

Încumbă mai ales înaltei societăți maghiare datoria, să caute a lege asemănătoră, compunând un comitet special din un pre-

șicul de a mă adresa la sin- icatul presel, rugându-l, ca foarte de ur- entă, să convoace jurnalale politice, pen- tru că ele să constituie o asemenea alianță, și să intimeze pe nichil un mal potoleasă, prin discuții și pro- gândă onestă, prea aprinsele pofte ale pre- sel neamico Românilor.

Mi-aduc aminte cum, la conferința de la Haga și Bruxelles, prezența a doi jurnaliști români de peste munti (Russu Sirianu și Dr. St. C. Pop) a fost de cel mai mare ajutor grupului român, punând la locul lor pe mulți nemici ai neamului românesc.

„Si vis pacem, para bellum!“ Nei vom merge la conferința de la Paris hotărât amicii ai pacei, ca sinceri membri al unuinei inter-

parlamentare, dar pentru că voim pacea, ne vom pregăti să apărăm.

Si să nu să zică că nu pot merge jurnaliștii români la Paris din cauza speselor de drum, căci, după sărăuțea ce sub semnatul a pus prin d-l Dr. Gobat, și pentru d-nii ziaristi, Franța a acordat reduceri pe calele sale ferate, ca și pentru d-nii membri al conferinței interparlamentare.

Această conferință se va ține în 31 iulie (18 al noistru), la 10 ore dimineață în palatul Senatului dela Luxembourg”.

In această selbatăcie de moravuri a partea leului ziaristică maghiară, care ajun pe mâna unor băieșandri, și-a ținut de sa datorie patriotică să întările spiritele agresiunii contra tot ce culează a răsu altfel decum este comanda tiraniei sociale o exercită asupra vulgului.

Si acum, în loc de a se spăimânta consecințele triste ale agitațiunilor să cari duc la răsboiu civil, ce face? Înțeță, că în grădina dela Crucea albă și tiner maghiar golind păharul more păbi aruncă peste umeri către societatea româna, ceea-ce aceasta o ia de insultă și se inscenaază o păruială, în focul păruel se descurcă și un florier revolver în buinarul tinerului maghiar. Atâtă e tot.

Ce va să zică această menajare a domnilor colegi dela „Arad és Vidék” și „Aradi Közlöny”?

Din România.

Doliul.

Consiliul de ministri a înaintat în Sigmaringen următoarea telegramă:

„M. S. Regelui României,

Moartea Augustei Voastre Mumu este un dolu pentru întreaga Românie. Interpreți fideli ai sentimentului unanim al întregii țări, ne permitem să Vă presentăm respectuos, în această zi de tristețe, expresiunea sinceră și vielă părții pe care totu România o iau la marea durere a Majestății marginu”.

Presă și conferință interparlamentară

Dl Vasile A. Urechia a trimis următoarea adresă dlui Ciureu, președintelui sindicatului ziaristilor:

După propunerea lui conte Apponyi, consiliul conferinței interparlamentare a admis, că pe lângă ea să existe și o alianță a diferitor ziare politice din țările reprezentate în conferință.

Deja asemenea alianță a presăi, pe principiul sprinținii tezel urmărită de unuia interparlamentară: arbitrajul pentru stabilirea pacei, s'a realizat în uinele țări.

Cu data 25 Iunie n. se vestește din Londra, că oficialul amiralității de acolo a primit de la șeful flotei engleze din Taku o telegramă de data 23 I. c., în care se zice, că amiralul puterilor procedea în deplină înțelegere cu vice-amiralul rusesc, că cel mai vîrstnic în rang.

In 22 I. c. au debărcat la Taku 200 oameni din regimentul chinez de la Vei-hai-vei. Din Tientsin în timp de 5 zile numai un curier a sosit aici cu știrea despre înmormântarea aproape cu desevirșire a coloniei străinilor și despre lupta desperată a acestora.

La Washington cu data 25 I. c., amiralul Kempf telegrafează din Cifă:

In lupta din 21 I. c. lângă Tien-cin au căzut morți comandantul Waller și 4 oameni, iar 7 încă au fost răniți. In 25 I. c. au plecat 2000 de oameni pentru liberarea Tientsinului. Long, ministrul marinei, a înșărcinat pe amiralul Remey, că să plece cu vasul „Brooklyn“ la Taku și să stea în

ajutorul generalului Mac-Arthur la transportarea trupelor.

Cu data 25 I. c. i-se raportează din Washington ziarului „New-York Herald”.

Puterea armată a Statelor Unite în China se compune din 4500 oameni și o baterie de artillerie, pornită din insulele Filipine, apoi din mai multe diferite vase de răsboiu și 500 marini. Comandanțul acestor trupe este amiralul Kempf.

Ziarul „Nord“ primește știri din Hongkong (din istor chinez), că Seymour a ocupat partea tătărească a orasului Peking.

Cu aceeași dată se telegrafează din Petersburg, că Zarul a dat următorul ordine:

„Tinând lucru necesar, ca să nu lăsăm trupele districtului militar din Amur, însărcinez pe ministrul de răsboiu să ia măsurile cuvenite și ordona totodată, ca un număr necesar de reînvăță din districtele militare siberiene din Amur să fie chiamați sub armă”.

Cu data 25 I. c. se telegrafează Paris următoarele:

Evenimentele din China preocupa foarte mult atât cercurile politice, și comerciale. Ministrul de externe Delcassé a caracterizat situația următoarele cuvinte: „Aș da bună 500 000 franci, da să numai o stire să transmită aș putea să primesc de la reprezentantul nostru din Peking“.

Marele duce Alexis al Rusiei a plecat din Paris la Toulon, că să barce și să plece la China, unde să însușe în persoana comandanții trupelor.

Din Londra cu data 25 I. c. se telegrafează următoarele:

Un Chinez fugit din Paris spune, că printul Thiny a fost cărat de Boxeri și că s'a dat tuturor palatelor ambasadorilor străini. Partea vestică și nouă a Pekingului, împreună cu un locuită de străini, se află în flacări.

Curieri chinezi vestesc, că o trupă europeană — probabil și Seymour — de zile întregi se luptă moarte și viață la distanță de cinci kilometri de la Tiencin și e aproape să piardă cu totul în luptă cu revoluționari.

„Voslavno catoliceștil a răsăritul Bisericii din gata a îndrepta oră ce vei găsi. „Si am scris popa Sava Popovici de Săvârșin. 1773 Martie : 4.“

Preotul Sava Popovici a fost în următoarele luni în vizită la Sava Popovici-Barcianu, autorul „Tractatului“ și al „Gramaticei Germane“. Declară strămoșul actualului profesor universitar din Sibiu, Dr. D. P. Barcianu, că este unul dintre bărbații noștri cu cea mai însemnată sfârșitul veacului trecut și a stat în legătură cu bărbații noștri erudiți: că și eu cu cealaltă de la Episcopia ortodoxă.

După informațiile ce le-am putut să obțin, o mulțime de manuscrise au rămas în disku, parte originale, parte copiate, dintre acestea, o „pedagogie“ în 2 tomuri găsesc astăzi în proprietatea lui Vasilie Lipsca. Altele: „Hronografie“, „Maică Domnului“, „Fabule de Esop“ și „Găsesc impărtășiate prin familie și prin

Date din viața lui Sava Popovici cunosc. În registrul lui Ghedeon Năstase găsesc amintit că fiind preot în pe la anul 1788“.

Marie Gh.

(Va urma.)

FONTA „SPRINȚIUL POPORULUI“

ANTICHRIST.

— Un manuscris vechi din Reginari. —

(Continuare).

Cum se impacă știință și cercetările de astăzi cu acest mit?

Știință nu se poate folosi de el ca de o armă de agitație în potriva unui neam sau confesiuni, nici ca mijloc de satisfacere a șoptărilor eschatologice creștinie. Ceea-ce face ea, este o tendință de-a stabili isvorul primordial ale acestor probleme.

Remarcăm trei curente de proceduri științifice.

Procedura istorică are de scop de-a reduce mitul la evenimente istorice, la fapte reale, care sunt expuse în Apocalips în mod simbolic. Aceasta este urmată de către Ernest Renan¹). În o serie de excursii istorice, Renan ne arată persecuțiile colosale indurate de creștinii în Imperiul Romanilor, arderea Romei la anul 64; măcelările creștinilor în același an; orgiile lui Nero²; crucificarea lui Petru și decapitarea lui Pavel. Toate acestea au trebuit să lase urme adânci în fantasia poporului și era natural, ca ele să se și reoglindeze în o scriere ca Apocalipsul, a cărei origine Renan o pune în anul 69. În consecință Renan și aderenții săi justifică pe deplin părerile celor comentatori, care văd în Antichrist figura lui Nero

revivis, fiara cu numărul 666, acel Lateinos, cuvânt omos, ale cărui litere numerale compun suma de 666, sau „marca“ lui Antichrist.³)

Al doilea procedeu științific, acela care a dat rezultate mai positive și are aderenții mai mulți, este cel filologic. El este condus de numitul profesor din Göttingen Bousset, care prin cercetările sale prețioase din cartea ce-am citat, a demonstrat existența în acest mit a mai multor arme de vechie tradiție semitică, crămpene de legende, ce există și în cănturile și bălile. În același timp însă Bousset admite și căteva urme istorice mai ales referitoare la Roma și la Neron. Teoriile lui Bousset se ocupă în o scriere recentă reputată filolog Geffchen, care cercetă filologicește întreaga cheștiune, să perfectă dreptatea lui Bousset²).

Al treilea metod este cel mitologic. Aici avem un cas singular, dar interesant prin colosalul său aparat, cu care se conduce.

Hermann Gunkel, profesor de teologie din Berlin, vrea să demonstreze acestui mit origine creștină și să-l transpună originea în vechile legende egiptice³). Savantul asiolog se folosește de cele mai cunoscute sofisterii și ipoteze, pentru a dovedi, că întreg mitul și în special capitolele XII și XIII se pot explica din ciclul de mituri despre bălauri, cum au existat în tradiția asiatică.

1) Cf. Renan, p. 330.

2) I. Geffchen, Studien zur älteren Nerosage. Göttingen 1899. În anuarul societății lit. de acolo, pag. 460.

3) H. Gunkel: Schöpfung und Chaos in Urzeit und Endzeit. Mit Beiträgen von E. Zimmern. Göttingen 1895.

Gunkel, cum zise, a rămas isolat cu teoriile sale. Ori că ar fi de savantă, ori că de mult și prețios material ar fi adunat, n'a putut și nimănii să-l șterge din Apocalips și din acest mit căteva trăsături concrete, care numai istoricește se pot explica.

Și astfel rămâne ca punct de vedere științific, cel urmat de Bousset, singurul care e clar și temeinic.

Aceste premise, voi trece la un manuscris românesc, care se ocupă de acest mit și care mi-a servit ca îndemn la reflexiune de până aci, — reflexiune, care n'au altă pretensiune, decât de-a pune pe cetitorii în curențul ei o chestiune destul de importantă. Voi reveni, poate, cu altă ocazie cu un studiu complet, pentru care am adunat material bogat.

Manuscrisul, care îți să fie cunoscut, este un tratat complet despre Antichrist, nu despre forma tradițională populare, ci despre tradiția bisericească sau biblică.

Exemplarul meu a fost scris în Reginari, cunoscuta comună românească de lângă Sibiu, și anume prin Popa Sava Popovici¹). Eată o notiță delă sfîrșitul manuscrisului ce deslușiră ne dă în privința scriitorului:

„De mult năcaz și strinsoare a lumii, am scris vouă, prin multe lacrimi, nu că să vă mantuiesc, ci că să cunoașteți drăgoștea, carea am îndestul către voi.

Acestea toate le incredințez socotitoare a sfintei pră-

1) Tot de la Dr. domn I. Goga.

2) Dr. El. Popescu, Documente de la p. 151.

Trupele rusești au suferit perdeți înaintea Pekingușului. E teamă, să erumpă revoluția și în Arur.

Ziarul „Times“ raportează din zai, că situația din zi în zi e mai joasă. Trupele chineze, înarmate înțele, spriginesc pe față reșește, Boxerilor; iar oficiantii chinezi și spriginesc pe Europeani, și în zile pe revoluționari.

Două vase engleze, unul japonez și american, sunt impresurate de vase. Sunt expuse deci unul pericol serios.

Kossuthistii și Bánffy — trădătorii

Cetitorii nostri cunosc deja cele întâi la Tisolt și în întreg cercul electoral la Rimaszombat: Kossuthistii, care împărtășesc alegerea de poimane, s-au aliat cu Slovacii, pe cari până acum nu-i cunoscem din „panslavii“ și „trădătorii de

registrând pactul, spuneam, că de la Kossuthistii nu mai au dreptul să se alăture de panslavism pe nici un Slovac, și ei s-au aliat cu Daxner, pe care îl socotiau între cel mai periculos și lucru il spune și „Budapesti“ (de la 25 iunie), care scrie:

„Pactul ce au încheiat cu panslavii atât Kossuthistii, cât și Bánffystii, le iau acestora și de a se mai lăuda ca partid maghiar și a critica alte partide“.

La Rimaszombat s-au aliat adeca cu Kossuthistii nu numai Kossuthistii, dar și Bánffystii, pentru că și aceștia, fără să ceară lui Széll, luptă alăturașii, pentru Kossuthistul Török Gyula. Aceasta își are deja rezultat: canonicul guvernamental s'a retras din luptă și cel kossuthist se va alege unanim! Înțelege, că guvernamentalii sunt și ei acuzați groaznic pe Kossuthistii și, că nu s'a dat îndată nici o mărturie de a se alia cu... trădătorii de

de la Slovacii ar fi votat însă cu canonicul guvernamental, bine înțeles, că ei și ei sunt buni patrioți, iar trădătorii erau numiți guvernamentalii...

Bătălia va avea numai de asemenea națională, se va tocă și între Unguri armate și ungureni: a se numi trădătorii unii, pentru că totdeauna din interese egoiste sau altii se apropie de vreo naționalitate, numai cu ocazia alegerii, să cand se va fi tocit arma, nici naționalităților nu o vor mai putea fi să se aplice cuvântul de garanție.

Cheștie numai, ca la viitoarele alegeri să se stie valoarea votului.

— Una la zi. —

Necă face panegiricul, este în treptențios termină, autorisata (Nrul 100) său întitulat „Muraviev“:

„Cu drept ouvert moartea lui Muraviev este un eveniment politic de mare ponderositate, care adeseori statul statelor au impins la acte de urmări grave“.

„D-Ta!... Acte de urmări grave, eveniment ponderos! Bată-te, să te recopiedistule!“

Noutăți

Arad, 26 iunie 1900.

† Teodor Pap. Despre incetarea din viață a regretului Român de înimă Teodor Pap am primit eri după ameazi următorul trist anunț: Teodor Pap, avocat în Baia-de-Criș, membru al „Asociației Transilvane“, al „Societății fondului de teatru Român“, al reprezentanței comunale din Baia-de-Criș, al comitatului Hunedoarei și al gimnasiului gr. ort. român din Brad, al sinodului archiepiscopal; veciul și neînfrântul luptător național, și-a dat nobillul său suflet în mâinile Creatorului Sâmbăta, în 10/23 iunie 1900 la ora 1 din zi, în etate de 67 ani în Baia-de-Criș. Scumpele rămășițe se vor așeza spre vecinica odihnă în cimitirul gr. ort. român din Tebea, la 12/25 iunie 1900, oarele 2 din zi.

Fie-i înălțata ușoară și memoria binecuvântată!

Vasile Damian,
protopresbitor.

Societatea pentru fond de teatru român la Abrud se va întruni în adunare generală la 9/22 Iulie. Fruntașii români din acele părți — spune „Familia“ — vreau să facă Societății o primire vrednică de scopul final ce ea urmărește și de prestigiul, de care se bucură Moții noștri în opinione publică românească. Spre acest scop au ales un comitet organizator, care să conduce toate pregătirile trebuitoare. Comitetul s'a împărțit în mai multe secții, cari lucrează cu zel spre a asigura succesul adunării, care după lăsată să fie strălucit.

Logică — bányfystă. Din faptul că am luat în bătaie de joc corespondența din Glogovăț, apărută în „M. Szó“, corespondență, în care un patriot striga că Ungurii și acolo unde nu-s, din cauza pretușelor „primejdil valahie“, — numită ziar vrea să făurească o confirmare a tuturor moștrilor, cu care și tratează cetitorii.

Zice că facem zelemele, pentru că nu știm opune motive serioase. Dar ce motiv să mai opui, când te găsești față în față cu o minciună gogonată ca afirmația despre suferințele Ungurilor din... Glogovăț?

Ne mai acuza, că noi cultivăm ura în contra a tot ce este unguresc.

Asta are hăz! M. Szó acuza pe alții de ceea-ce ea zilnic comite, căci zilnic îl acuza pe Ungri în contra Românilor.

Hieronymi în Arad. Foile locale spun, că mâine (27 i. c.), deputatul Aradului și fostul ministru Hieronymi sosetează la Arad, unde va petrece până Vineri seara, între alegătorii săi.

„Encyclopædia Română adnotată“. Vestești pe cetitorii nostri, cari se interesează de rubrica „Una la zi“, că vom începe de-o camată cu purecarea „Encyclopædiei“. În schimb însă promitem să scoatem în volum toate năsbiturile și borboatele Ciclopilor, tipăind mai târziu un fel de supliment la Encyclopædia din Sibiu, sub numirea de „Encyclopædia Română adnotată sau pitorească“. Aceasta va fi cheia pentru a înțelege pe ceea ceală! Probabil vom trata în ea și anumite lucruri cari privesc parte a ne-gostorească a chestiunii. În tot casul va fi interesantă și absolut necesară pentru toți aceia, cari țin să aibă „Encyclopædia Română“ completă. Cetitorii interesați să fie deci în așteptare. La toamnă, sau la iarnă, când vin și serile lungi, le vom face o surpriză.

Examenele la gimnasiul din loc scrie „Unirea“ din Blaj — s'a inceput în săptămâna aceasta îoi înainte de ameazi cu cantul și limba franceză. După ameazi le 3 ore a fost examenul de muzică în săptămâna. A asistat și Escoala Sa

împre cu mai mulți membri ai Preav. Capit asemenea numărătoare dame și domni din Blajul. Examenul a avut un succese divizat. Când am asistat la prestația închirierii din anul trecut, credeam că nu să mai aveam pe viitor asa orchestra depărându-se aproape toți membrii ei. Examenul din ăstăzi an ne a convins pe deplină teama noastră a fost zădarnică și că profesor Murășanu a știut să se îngrijeze de o succesiune care să ne delecteze să ne satisfacă pe deplin. — Examenele din studiile ordinare s'a inceput Vineri și vor dura până Marți în 26 a. c.

Nă reunione de femei. Femeile ortodoxe din Marpod au luat laudabilă inițiativă a întemeia o Reuniune de femei, cu scopul de a contribui la promovarea interesei bisericestii și școlare, împodobind lăcașul, și îmbrăcând pe cel sărac etc. Comunitatea politică a dat, atât „Reuniunile femeilor“ și Reuniunile femeilor noastre că o parte de pămînt, a cărui venit se va ptă augmenta venitul materiale.

Pările în România. Statul are pădurile României pe o suprafață de 1.085.03 hectare. Particularul pe o suprafață de 492.841 hectare. Domeniul Co-roanei pe 70.188 hectare. Comunele și stabilimentele publice pe 125.986 hectare.

Explorsarea agitatorului jidău Fripă. Ordinul o expulsare ce venise de mult încă la poliția în laș, a fost înamănat jidănu-l Fripă înainte de a parăsi orașul, jidănu-l săos un pamphlet intitulat: „De ce emigrăm“, scris în limba germană și în cea românească, oribil mutilată de către jidănu-scriitor; acest pamphlet se vinde pe la chioșcuri, fără să nimitem să intervie.

La ora 5 și 50 p. m., jidănu condus de un agent secret, fu portat prin gară spre Burdujeni, pe unde dinsul va fi expulzat.

La gră se adunaseră în mare număr, încercând să facă manifestații simpatice periculosului agitator. La plecare trenului jidănu se osoase strigăte insultătoare la adresa țărăni și a neamului românesc. Jidănu din localitate l-astrăs peste 3000 în ce l-a dat expulzării agitator.

Tolstoi — asură. Sântul Sinod al Rusiei s'a supărat rău pe renumitul scriitor Tolstoi, fiind că ar scrie în mod dușmanesc contra bisericet ortodoxe rusești. Drept acesta a dat o circulară, în care dispune, că dacă Tolstoi ar mori fără să ceară ierarhia păcatelor, să nu fie permis nimănui să îndeplinească serviciul său de slujbă pentru măntuirea lui susținător. Circulara este îscălită de membrul consistorial Kosatkin, de secretarul Grosarov și de presbiterul Căstianov.

Invingerea lui Celsius. Ministerul de culte al Germaniei a luat dispoziția, ca cu începere din 1 Ianuarie viitor la toate instituții publice, școale, spitale, stabilimente de băi etc., să fie folosit pentru măsurarea temperaturii termometrul lui Celsius, având a fi scos din us Rēamur.

O mare catastrofă în mină. Din Krementsug se vedește o catastrofă oribilă, întempletită în mină de la Derennaje. În urma unei explozii de gaz, o mulțime de muncitori și-au pierdut viața. Până acum au fost scoase 23 cadavre și mai lipsesc încă 35 din muncitorii, cari se aflau în mină în momentul catastrofei.

Sampania generalului Buller. Un ofițer britanic nu de mult de pe terenul răsboiului povesteaște următorul cas bazilu, întempletit generalului Buller. Buller, care e mare amator de șampanie, observă într-o zi că băutura lui de predilecție e pe isprăvite. Repede depeșă furnizorul său din Londra, că să trimite 50 de galioane, dar cu obiectivarea, că să le predea ca urmă de recipit. Buller văzând că întărzierea șampaniei, scrie ofițerului din port că trădată ce vor sosi cele 50 de galioane cu ricină să le trimită urgent. Generalul primă peste câteva zile următoare scrisoare de la ofițer:

„Cu regret vă încreștiște, că galioanele comandate nu au sosit încă. Am cumpărat însă tot uleiul de ricină ce am nevoie și oră, și îmi pare rău că n'am putut să vă de către vre-o douăzeci de galioane să vă prestezi și le am trimis deja. Sper că acea urmărire nu va avea consecințe ușoare!“

Felurimi.

Mania sinuciderii la femeile din China crește pe zi ce trece. După cum scrie un ziar englez, în districtul Fukien femeile din cea mai mică casă se sinucid și încă nu în ascuns, ca să nu le știe nimeni, ci în prezență unui mare public. Sinucigașele mai năște își anunță planul lor și când zia hotărâtă se apropiie, își ridică furcul din treșie de bambus, de care sinucigașa se spânzură în față publicului curios. Nenorocitele femei cred, că prin fapta lor groaznică comit un lucru plăcut lui Dumnezeu și sufletul lor merge de-a dreptul în raiu. Prietenii mai buni ai sinucigașei încă îl ajută nenorocitei la înăpunirea faptelor.

ULTIM CUVÂNT.

În ajunul unei bătălii, Mareșalul Villaars scrie soției sale: „În curând voi începe luptă; trimite-mă pe fiul meu, care sper să-mi fie de mare ajutor.“

Tinărul Villaars fu expediat, dar nu voia să se duca pe câmpul de luptă, fiind un mare fricos.

Mareșalul furios, scrie încă odată soției sale:

„Te am rugat să mi trimit copilul meu și mi l'au trimis pe-al d-tale!“

ULTIME STIRI.

Revoluția chineză se lătește.

Londra, 25 iunie. Revoluția în China se lătește grozav. Sună deja în plină rescoală și înținuturile dela Sud. Printul Tuan, care s'a dat pe parte revoluționarilor, este fiul principelui, pe care împăratessa-vădău-l-a designat ca succesor al împăratului.

Acest Tuan — cum se raportează din Shanghai agenției „Reuter“ — a alungat pe Junglu și el însuși a luat comanda supremă declarând, că pleacă spre Tienchin, ca să alunge de-acolo „mâna de oameni străini.“

Tot agenției „Reuter“ i-se anunță din isvor oficios, că împăratessa chineză a dat ordin, ca toți străinii din China să fie nimiciți. E generală teama, că străinii, în adevăr, vor fi macelați. În Tientsin, peste tot, nu se pot concentra decât o trupă de 3000 soldați străini.

Londra, 25 iunie. Ziarului Daily Mail i-se raportează din Cifu: Se aude, că generalul Jansikai, guvernatorul Santungului, care are o milie de 11.000 oameni înarmați după sistemul armatelor europene și provoțuți cu tunuri Maxim și de câmp, a primit ordin să plece de urgență la Peking. Instrucțiile date se cuprind în ordinul împăratului.

Răsboiul buro-nglezez.

LONDRA, 25 iunie. În 22 i. c. a fost o luptă între Burii și Englezi la Herim-Sprait, unde Burii au atacat pe Englezi și au nimicit trei liniști ale căi ferate.

Răscoala indigenilor din Capland, în părțile nordice de la Oranje, s'a potolit.

LONDRA, 25 iunie. Agenției „Reuter“ i-se raportează din Standerton, că armata presidentului Krüger se compune acum din vr. 20.000 de oameni. Se zice, că intenționea lui Krüger este, să trăgăneze răsboiul până după alegerea de president în Statele-Unite americane, cari, după aceasta, totuși vor interveni pentru curmarea răsboiului buro-nglezez.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red. respons.: Ioan Russu Sirianu.

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se scotesc în coroane și după 50 chilograme, iar nu ca și până acum, după maja metrică (100 chilograme).

Prefuriile dela 26 Iunie n.

In Arad:

Grâu cel mai bun	cor. 7.82—7.40.
Cucuruz	5.25—5.45.
Săcără	5.60—5.80.
Orz	5.50—5.60.
Ovăs	4.60—4.80.

Cursul pieții din Arad.

Hartie-monetă română Cump. 1. 9-48 vînd	9.52
Lire turcești	—
Imperiali (15 R. an)	18.80
Ruble rusești 100 b	126.
Galbeni	5.68
Napoleon-d'ori	9.48
100 Maree germane	58.50
Livre sterling	11.90
	12.50

Spirit:

25 Aprilie

Spiri rafinat; eu toptanu	115.—
" cu miu	118.—
brut cu toptanu	118.—
" cu mic	116.—

Porci:

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:	
bătrâni 380—400 kg. 52 — 54. cr. p. kg.	
tineri 320—390 " 55 — 56.	
" 250—320 " 54 — 55	
" până 250 " 54 — 56	
mijlocii 240—260	

„Foaia Pedagogică“, ce deja al IV-lea an apare lunar în Sibiu intindere de două coale, sub direcția prof. Dr. D. P. Barcianu, are Nr. 5 (din Mai) următorul cuprins:

Manualele de școală. Tratat de Trunk, prelucrat liber de George Dragoiu (Urmare). — Modele de lecționi: Cumpel și Cântarul, Două lecții din fizică pentru anul al V-lea, de Dr. Ioan Stroia. — Acestei importante la dotația și posibilitatea a invățătorului român, de Iosif elcean, invet. — Din literatura școlară — Informații. — Felurimi.

Abonamentul pe an: 6 corone. — Ca unică foaie bună și de specialitate, ce-o avem pe terenul pedagogic, o recomandăm călduros tuturor invățătorilor nostri.

In atențunea domnilor invățători români. Aducem la cunoscere domnilor invățători de la școale poporale, că Inaltul minister reg. ung. de culte și instrucție publică cu datul de 26 Martie 1900 Nr. pres. 1070 a aprobat manualul „Geografia pentru școalele poporale întocmită pe baza planului ministerial de invățământ, partea prima pentru clasele III. și IV., de Vasile Goldiș, profes. gimnas.”

In legătură cu aceasta arunțăm pe domnii invățători, că tocmai acum a venit de sub tipar și parte a dava din Geografia dumit Vasile Goldiș.

Ambele părți se pot procura de la Librăria editoare Ciurcu în Brașov, precum și de la toate librăriile din patrie.

„Revista economică“, organ pentru societăți financiare și comerciale. Apare la 10 a fiecare lună în Sibiu. Director: Dr. Corn. Diaconovich. Nr. 6 (Anul II.) din 10 Iunie are următorul sumar: Patru orașe transilvănene. Bogățile lor. (Date statistice financiare de P.) — Băncile noastre. (Adunările generale din 1900. Seria III). — Compararea celor patru metode principale ale contabilității. — Teoria asigurărilor asupra vieții. (Asigurările de capital), de I. Lăpădatu. — Agricultură: Situația agricolă; Serviciul veterinar; Referenții agricole în străinătate; Statistica recoltelor; Grănare (Patule) de rezervă; Reserviști economici; Reuniunea română agricolă din comit. Sibiului. — Revista financiară: Situația unea. — Cronică: Ancheta pentru program european în mersul trenurilor; Trenuri accelerate în Transilvania; Seutirea de contribuție a hărților de stat; Datoria flotantă a monarhiei. — Literatură: „Buna chivernisală“. — Trageri la sorti. — Bursa de efecte din Viena. — Bursa de efecte din București. — Bursa de mărfuri din Budapesta.

La Consistoriul rom. din Arad s'a sistemizat post de adjunct-contabil cu riu de 1200 coroane pe an. Adorește a ocupa acest post adresez rugările lor Venenii Consistoriu, ajustate cu este botez, testimoniu de matricula vre-o școală comercială și rîoră și atestat despre apă de cel puțin doi ani.

Tipografia

„Tribuna Poporului“ arangiată fiind cu materiale primeste spre executare:

Tipărituri Cărți, Orle de bancă, Brosuri, tipării Invitații Anunțuri la nunta, nebrile.

Cele mai moderate preturi

A apărut

Si se află de vînzare la administrația „Trib. Poporului“

următoarele opuri:

1.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vučulescu, pretor. Îndreptar practic în cause administrative. Prețul	— — — — —	„ 1.—
2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcăeanu, prețul	— — — — —	„ 2.—
3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcăeanu, prețul	— — — — —	„ 80 „
4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcăeanu, prețul	— — — — —	„ 2.—
5.) „Principiile politicei“, după Dr. T. de Holtzendorf, de T. Păcăeanu — prețul	— — — — —	„ 4.—
6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Iosif Popa, profesor în Brașov. Prețul.	— — — — —	„ 2.50 „
7.) „Resboiul pentru neașternare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Resboiului	„ 1.20 „	„ 1.60 „
8.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secula născ. Trușa	— — — — —	„ 1.—
9.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul	— — — — —	„ 1.—
10.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul:	— — — — —	„ 3.60 „
11.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț:	— — — — —	„ 1.60 „
12.) „Cuvântări bisericești“ — traduse de Ioan Gavă. Prețul	— — — — —	„ 5.—
13.) „Priveag“ — de Ioan Iosif Sceopul, preț	— — — — —	„ 1.50 „
14.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilchelm Niemandz prețul	—	„ 1.20 „
15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu invățător în Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irimoase, pricesne și un adaus de cântece poporale. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.		

La comande să se mai adauge de fiecare op 10 fileri spese postale.